

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. VII. Prædictam propositionem Cleri Gallicani non esse consonam doctrinae S. Bernardi, aliorumq[ue] Sanctorum Doctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

lis fuisset factarum prohibitionum in Scriniis Apostolicis
 asservatio. Non videntur etiam intelligendi locorum illorum
 Abbates, seu Præfecti; quia vel illud interdictum juribus
 Episcoporum favebat; & tunc nihil opus erat, ut in Scriniis
 Apostolicis simul, & Regiis asservaretur; satis enim conser-
 vandis suis juribus consulturi erant Episcopi; vel Episcopa-
 libus juribus adversabatur; & sic S. Gregorius non ita Ju-
 rium Episcopaliū religiosus erat Custos, ut, dum occurre-
 bant causæ rationabiles, dispensationem non concederet.
 Si denique Episcopis nec suffragabatur, nec adversabatur,
 non erat tanti momenti, nec tantam requirebat cautionem;
 ut Episcoporum, quibus Monachi plenissimè fuissent sub-
 jecti, curæ relinqui non posset: Erant ergo illi Prælati lo-
 corum Episcopi, quibus erant quædam interdicta. Notanda
 est hæc vox *quædam*; quia per hæc privilegia non fit omni-
 moda subtractio Monachorum à jurisdictione Episcopali,
 ut observavit Dominus de Marca lib. 3. cap. ult. n. 4. Itaque
 non recessit Gregorius à mente Concilii Chalcedonensis, ea
 privilegia indulgens, quæ ad fovendam regularem discipli-
 nam & quietem in prædictis locis piis conducebant; nec Ca-
 nonicæ disciplinæ, cujus sanctus ille Pontifex erat studiosus,
 ad eò adversabantur, ut falsa esse concludamus.

C A P U T VII.

*Prædictam propositionem Cleri Gallicani non esse conso-
 nam doctrinæ S. Bernardi aliorumq; Sanctorum
 Doctorum.*

I. S. Anctus Bernardus de confid. lib. 4. cap. 3. sic Euge-
 nium III. alloquitur; *Quid tu denud usurpare gladium tentes
 quem semel jussus es ponere in vaginam? Quem tamen qui tuum negat non satis
 mihi videtur attendere verbum Domini dicentis sic; Convertite gladium tuum in
 vaginam. Tuus ergo, & ipse tuo forsitan nutu. & si non tua manu evaginan-
 dus. Alioquin si nullo modo ad te pertineret, & is, dicentibus Apostolis; Ecce
 gladii duo hic, non respondisset Dominus, satis est, sed nimis est. Uterque
 ergo Ecclesiæ, ET SPIRITVALIS SCILICET GLADIVS, ET MA-*

TE-

VI. C

27
 Bernardi
 cler. gallicani
 III
 731

TERIALIS, sed is quidem pro Ecclesia, ille vero & ab Ecclesia exercendus est. Ille sacerdotis, is militis manu, sed sanè ad nutum sacerdotis, & iussu Imperatoris. Ex quibus S. Bernardi verbis, quæcunque adhibeatur interpretatio, necessariò resultat Ecclesiasticam potestatem, saltem indirectè, ad temporalia Principum ex mente S. Bernardi pertinere. Docet enim apertissimè summum Pontificem habere jus imperandi ut bellum geratur adversus Ecclesiæ hostes. Si ergo Princeps Christianus non solum à fide ipse descisceret, sed etiam subditos averteret, nec alia posset ratione comprimi, posset Ecclesia contra eum alios ad bellum inducere, ac ita eum à dominio deturbandum curare. Hanc tantùm Ecclesiasticæ partis potestatem adstruere visum est S. Bernardo pro temporis sui conditione, nimirum ob expeditiones Christianorum Occidentalium in Terram Sanctam contra Infideles. Fulconis Archiepiscopi Remensis, & Ivonis Episcopi Carnotensis sententiam referemus cap. II.

2. Doctrinam illam magis explicat S. Thomas Universitatis Parisiensis Alumnus 2. 2. quæst. 12. art. 2. in corp. *Infidelitatem illorum, qui fidem susceperunt potest (Ecclesia) sententialiter punire, & convenienter in hoc puniuntur, quod subditis fidelibus dominari non possint. Hoc enim vergere posset in magnam fidei corruptionem, &c.*

3. S. Bonaventura ejusdem Universitatis Parisiensis Alumnus tom. 7. par. 2. de Ecclesiastica Hierarchia cap. 1. Patet, inquit, quod dignitas Clericalis, quæ in sua radice considerata, est penitus spiritualis, merito est consona Ordini dominationis, quæ sic præcedit alios inferiores Ordines, quod illos illuminat, perficit, & purgat, & tamen ab illis non illuminatur, nec perficitur, nec purgatur. Quia sicut spiritus dignitate, & officio præcellit corpus, sic potestas spiritualis dignior est, quàm secularis, & ideo bene sortitur nomen dominationis. Unde REGALIS POTESTAS SVBIACET POTESTATI, ET AVTÖRITATI SPIRITVALI, sicut in prima Canonica Petri dicitur: Vos estis gens sancta, Regale Sacerdotium, &c. nam TEMPORALE REGNVM VELVT QVODDAM ADIECTVM SVBIACET SACERDOTIO IN NOVO TESTAMENTO; sed in veteri Testamento Sacerdotium sufficit Regno, unde dicitur in Exod. Eligite vos in populum peculiarem, in sacerdotale Regnum, ubi Regnum ponitur substantivè, sed sacerdotium adjectivè. Hæc fortè de sola dignitate, & excellentia potestatis spiritualis supra sæcularem intelligi possent

possent, sed continuò addit; Et idè Reges tunc poterant amover sacerdotes, sicut Salomon amovit Abiathar. Jam vero POSSUNT SACERDOTES, ET PONTIFICES EX CAUSA AMOVERE REGES, ET IMPERATORES, SICUT SAPIUS ACCIDIT, ET VISUM EST, quando scilicet eorum malitia hoc exigit, & Reipublica necessitas sic requirit. Summus verò Pontifex, penes quem prima in terris residet autoritas, non à Rege, non à Principe seculari, non ab homine judicatur, sed solius Dei iudicio reservatur.

4. Augustinus Triumphus sanctorum Thomæ, & Bonaventuræ Parisiis discipulus, vir doctrina, & pietate insignis, & à plerisque cum Beati titulo nuncupatus, Magistrorum suorum doctrinæ suffragatur, quod adeo est evidens, ut excessisse aliquibus videatur.

5. Difficillimum est, ne dicam impossibile, ut autoritates paris cum jam adductis momenti, proferantur ad confirmandam Cleri Gallicani primam propositionem. Nec video quomodo etiam universim accepta probabilis possit evadere doctrina, Conciliorum œcumenicorum sententiã, & praxi, & sanctorum Patrum, ac Doctorum calculo improbatã; Multominus quomodo possit, prætextu libertatum Ecclesiæ Gallicanæ, quæ Canonibus & Patrum traditione niti dicuntur, toti Galliæ credenda proponi, advocatã Principis potestate, ut etiam eam profiteri ac docere pœnis indictis Theologi cogantur.

C A P U T V I I I.

Ecclesiæ in temporalia potestas probatur autoritate aliorum Theologorum Gallorum, vel in Gallia educatorum.

1. **A**lexander Alensis Doctoris irrefragabilis epitheto celebris, in schola Parisiensi Professor, S. Thomæ, ac S. Bonaventuræ Præceptor, summæ Theologiæ par. 4. quæst. 10. tract. de offic. Miss. par. 2. super hæc verba; *Et Regem nostrum*; Ugonem de S. Victore lib. 2. Sacrament. par. 2. cap. 4. ferè ad verbum exscribens, *spiritualis*, inquit, *potestas terrenam potestatem insinere habet, ut sit, & judicare habet, si bona non fuerit.*

A a

Spi-

M. C

lib. 4. cap. 10.
de offic. Miss.
CIII
731